

عنوان مقاله:

باز تدقیق مفهوم پایداری اجتماعی به منظور خلق انسجام اجتماعی

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی توسعه پایدار و عمران شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

فایزه کشتکار - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری، موسسه آموزش عالی دانش پژوهان

سیدیوسف احمدی - استادیار، موسسه آموزش عالی دانش پژوهان

خلاصه مقاله:

مفهوم پایداری و توسعه پایدار عموماً به عنوان یک مفهوم سه جزیی متشکل از ابعاد محیطی، اقتصادی و اجتماعی شناخته شده است. با توجه به تاکید تاریخی بر حل معضلات محیطی، توجه بسیار زیادی در زمینه حل مسایل محیط زیست و مخصوصاً نوهتاثیر آنها بر مسایل اقتصادی صورت گرفته است. بعد اجتماعی پایداری که مکرراً بدان اشاره شده، به ندرت مورد توجه و بررسی قرار گرفته و بدین علت ضعیف ترین رکن پایداری محسوب می گردد. بعد از مرور اجمالی مفاهیم و تیوری های موجود، این پژوهش با استفاده از رویکرد مطالعه موردی به بررسی پایداری اجتماعی در میدان جلفا و تقاطع محور سنگتراش ها و تبریزی هایاصفهان، با توجه به حس اجتماع میان ساکنان و انسجام اجتماعی محله، می پردازد. روش بانکر (1988) جهت اندازه گیری انسجام محله به همراه پرسشنامه به منظور بررسی تاثیر درجه دسترسی و نفوذپذیری محله (درجه محصوریت) بر سطح انسجام در آن، مورد استفاده قرار گرفت. نتایج تجزیه و تحلیل کمی و کیفی نشان می دهد که محلات با مدل بسته دارای درجه بالاتری از انسجام محله ای نسبت به محلات با مدل باز (برخوردی) هستند.

کلمات کلیدی:

پایداری اجتماعی، انسجام اجتماعی، دلبستگی به مکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/577450>

